

Mainatges de la Bressola del Vernet

Sun el nou Rei dels Aibres del bosc de Castell. Me dic Roure el Just, fill de Castanyer el Valent. Recordeu que us va escriure, oi? Enguany no ho pot fer ja que nos ha deixat i ara reposa al paradís dels aibres. Però abans de marxar me va dir: «Sobretot, cal escriure a aqueixes nines i nins de La Bressola, que sun tan manyacs i estimen els boscos.»

Fidel a la promesa que li vai fer, us envüi avui aquesta carta. Quan ho estava fent ha passat una cosa extraordinària. La tramuntana xipotejava amb les fedes i els xais, els llops jaupaven felicos amb els llapins i els esquiroles. Eren un munt de contents perquè havien sentit a dir que a la vostra escola treballau el rossellonès. Fava de nun!

El nostre parlar és un tresor que no s'esgota mai, és un viatge infinit de les vinyes vora la mar fins als boscos aspres, de les muntanyes nevades fins a la plana assolellada. Què bonic que el vulgueu protegir i fer viure, que el compartiu amb entusiasme entre vosaltres! M'emocioni quan hi pensi!

I perquè sem sensibles a la vostra generositat, us hem trapat un bocí màgic de nosaltres, els aibres de Castell. I ja sabeu: si seu aixurits, el cuideu i li canteu, més d'una sorpresa tindreu!

De tot cor, fins ben aviat bressolaires!

Roure el Just

